

ger i de Egne, hvor Stiftstidenderne ikke ere tilstrækkelig udbredte. Man har sagt, at dette var det haardt Indgreb i Stiftstidendernes Nødtigheder. Da mine Herrer men da man ikke tør påstå, at det er nogen juridisk Ret, falder dette jo bort, og saa siger jeg. Naar man vejet en saadan vænkelig Stilling, som Stiftstidendernes Giere her ere, saa maa man være glad ved, at der gives dem Noget for Noget eller Noget for noget Andet, som er dem det Vigtigste. Jeg vil dernæst lige over for den Indvending, der blev anført mod vor Forslag, at det paa en Maade gjorde Stiftstidende Gierte til en Slags Kommissionerer i de lokale Blade, som Ministeren valgte, sigge, at den ærede Drdsfører jo allerede har viist, at det ikke behøver at have en saadan Skikkelse. Den ærede Drdsfører har sagt, at da det er Ministeren, som skal ordne dette Forhold, bliver det meget let for ham, at ordne det paa en saadan Maade, at hele dette Mellemmandværk for Stiftstidenderne falder bort, idet han i sin offentlige Kundgjørelse nærmere bestemmer, til hvilke Blade Beskjendtgjørelserne vedkommende Rreds blive at indsende. Jeg vil altsaa sigge, Forsaavidt vor Forslag bliver vedtaget, og der i saa Henseende stude være Tvivl med Hensyn til den heldige Form, da er dette jo Noget, der kan forandres ved Bde Behandling. Jeg tror imidlertid ikke, at det behøves, saaledes som den ærede Drdsfører allerede har gjort opmærksom paa, imer jeg har ikke Noget imod, at det saad en noget forandret Form, som maatte sjerne den Betænkethed, der er opstaaet hos ærede Medlemmer, som Dvrigt ønsket, at Stiftstidenderne ikke skulle komme i en altför Uheldig Stilling. Det er dernæst sagt, som Indvending mod vor Forslag, at det ikke gik ind paa Ordningen af disse Rreds paa een Gang men efterhaanden nemlig, naar man opstatte den nye Ordning for Stifternes Vedkommende, indtil Stiftstidendernes Privilegium udlob, men har dette saa stor Betydning, mine Herrer, navnlig, naar man ser Sagen fra deres Side, som have villet, at de skal være saa mange smaa Tidender satte i Stedet for Stiftstidenderne. Med Hensyn dertil, maa det indog ogsaa i erkendes, at

flige Klager kunne komme frem, ikke paa een Gang, men efterhaanden, og Ministeren maa altsaa til forskjellige Tider igibe ind i denne Sag, og ordne den, og kan ikke komme til at gjøre det paa een Gang. Hørmange af disse smaa Blade rundt om i Rjbstæderne er der ikke, som ikke ere i Stand til at holde sig ret længe. Vi have jo, som set, at der paa flere af disse Rjbstæder er opstaaet Blade, som meget snart igjen ere gaaede til Grunde, saa at det forekommer mig, at den Indvending mod vor Forslag, at det ikke er Samtidighed i Ordningen, ikke er nogen væsentlig Anke fra deres Side, isom mene, at denne Sag i det Hele skulde ordnes for meget smaa Rreds. Jeg mener, at hvis der er noget Sandhed i de Klager, der ere fremkomne med Hensyn til en for liden Udbredelse af Stiftstidenderne, er det uretfærdigt ikke paa en eller anden Maade at imødekomme, og opfylde de Krav, som reises, om at faae en bedre Beskjendtgjørelsemaade i disse Egne. Naar det i de Meddelelser, som vi have modtaget fra den hollæriske Indenrigsminister, er oplyst, at der i Ringhobing Amt i et vist Kvartal, som er nævnt, kun findes et eneste Exemplar af Stiftstidenden, forekommer det mig, at man maatte finde det billigt, at der bliver truffet nogen Foranstaltning i saa Henseende. Jeg skal for Dvrigt ved denne Leilighed ikke undlade at bemærke, at paa der er noget Underligt i, at det ikke engang de forskjellige Retsbetjente og andre Embeds og Bestillingsmænd, som Ex. Amtsforvalterne, paa en Maade ere forpligtede til at holde det officielle Blad, Udgiften derved vilde dog vistelig ikke være saa betydelig, at det kunde blive noget svært Afbræk for dem, og skulde de trænge til at faae de 4 Rd. aarlig, som det koster, i Tillæg til deres Rjndtholdsgodtgjørelse, vilde dette da i alt Fald heller ikke være uoverkommeligt for Statskassen. Man kunde for Resten ogsaa gaa en anden Vej, den nemlig, at paalægge de vedkommende Bladudgivere at levere et Rrtemplar netop til dem, der ere satte til at vaage over, at Borgernes Interesse ikke skades derved, at et eller andet Blad ikke udflydte, for at det kan vinde en saadan Udbredelse, at